

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2009/72⁽¹⁾ nuostatas, konkrečiai 3 straipsnio 5 ir 6 dalis ir 28 straipsnį, reikia aiškinti taip, kad privataus asmens sukurta ir valdoma sistema, prie kurios prijungtas nedidelis gamybos ir vartojimo vienetų skaičius, kuri yra prijungta prie viešojo tinklo, neišvengiamai yra elektros tinklas, o taip pat ir „skirstymo sistema“, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą, todėl neįmanoma prie šio klasifikavimo nepriskirti tokias ypatybes turinčių privačių sistemų, sukurtų prieš įsigaliojant šiai direktyvai ir iš pradžių numatytų gamybos sau tikslais?
2. Jei į ankstesnį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar vienintelė šios direktyvos leidžiama galimybė pasinaudoti privataus elektros tinklo teikiama nauda yra priskirti jį USS kategorijai, numatyta direktyvos 28 straipsnyje, ar vis dėlto nacionalinės teisės aktuose galima nustatyti kitą skirstymo sistemų kategoriją, kuriai būtų taikomos paprastesnės taisyklės, skirtingos nuo taikomų USS?
3. Neatsižvelgiant į ankstesnius klausimus, ar direktyvą reikia aiškinti taip, kad pareiga prisijungti trečiasis šalis bet kuriuo atveju taikoma uždarams skirstymo sistemoms, numatytoms 28 straipsnyje?
4. Neatsižvelgiant į ankstesnius klausimus, ar privataus elektros tinklo kvalifikavimas kaip uždaros skirstymo sistemos, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2009/72/EB 28 straipsnį, leidžia nacionalinių teisės aktų leidėjui tokios sistemos naudai numatyti bendros skirstymo sistemų schemas išimtis tik aiškiai susijusias su direktyvos 28 straipsniu ir 26 straipsnio 4 dalimi, ar vis dėlto valstybė narė, atsižvelgiant į direktyvos 29 ir 30 konstatuojamąsias dalis, gali arba turi nustatyti kitas bendrų taisyklių, reglamentuojančių skirstymo sistemas, išimtis, kad užtikrintų šiose konstatuojamose dalyse numatytų tikslų siekimą?
5. Jei Teisingumo Teismas nuspręstų, kad valstybė narė gali arba turi nustatyti taisykles, kuriomis atsižvelgiama į uždarų skirstymo sistemų specifinį pobūdį, ar Direktyvos 2009/72/EB nuostatos, konkrečiai 29 ir 30 konstatuojamosios dalys, 15 straipsnio 7 dalis, 37 straipsnio 6 dalies b punktas ir 26 straipsnio 4 dalis, draudžia nacionalinę normą, kaip nagrinėjamą šioje byloje, kuri nustato uždarams skirstymo sistemos dispečerinio valdymo ir atskyrimo taisykles visiškai tokias pačias, kaip taikomos viešiesiems tinklams, ir kurioje, kiek tai susiję su bendrais elektros energijos sistemos mokesčiais, numatyta, kad šių sumų mokėjimas iš dalies proporcingas ir uždaros sistemos viduje suvartotai elektros energijai?

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinanti Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, p. 55).

2017 m. gegužės 23 d. *Bundesverwaltungsgericht* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Bashar Ibrahim/Vokietijos Federacinė Respublika*

(Byla C-297/17)

(2017/C 309/26)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Bundesverwaltungsgericht

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorius: Bashar Ibrahim

Kita kasacinio proceso šalis: Vokietijos Federacinė Respublika

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal Direktyvos 2013/32/ES⁽¹⁾ 52 straipsnio pirmoje pastraipoje įtvirtintą pereinamojo laikotarpio nuostatą draudžiama taikyti nacionalinės teisės normą, pagal kurią, į nacionalinę teisę perkėlus palyginti su pirmtake platesnę Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies a punkte suteikiamą teisę, tarptautinės apsaugos prašymas laikomas nepriimtiniu, kai kitoje valstybėje narėje prašytojui suteikta papildoma apsauga, jei nacionalinės teisės norma, nacionalinėje teisėje nesant pereinamojo laikotarpio nuostatos, taikytina ir prieš 2015 m. liepos 20 d. pateiktiems prašymams?

Ar pagal Direktyvos 2013/32/ES 52 straipsnio pirmoje pastraipoje įtvirtintą pereinamojo laikotarpio nuostatą valstybėms narėms visų pirma leidžiama Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies a punkte suteikiamą teisę įgyvendinti atgaline data, kai dėl to nepriimtinais būtų laikomi ir prieš šios platesnės teisės perkėlimą į nacionalinę teisę pateikti prašymai suteikti prieglobstį, dėl kurių perkėlimo metu dar nebuvo priimtas galutinis sprendimas?

2. Ar Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnyje valstybėms narėms suteikiama pasirinkimo teisė prašymą suteikti prieglobstį atmesti kaip nepriimtina dėl kitos tarptautinės atsakomybės (Dublino reglamentas) arba remiantis Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies a punktu?
3. Jei į antrąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar pagal Sąjungos teisę valstybei narei draudžiama tarptautinės apsaugos prašymą atmesti kaip nepriimtina dėl papildomos apsaugos suteikimo kitoje valstybėje narėje, į nacionalinę teisę perkėlus Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies a punkte suteikiamą teisę, kai:
 - a) prašytojas reikalauja jam kitoje valstybėje narėje suteiktą papildomą apsaugą sustiprinti suteikiant pabėgėlio statusą ir prieglobsčio prašymo nagrinėjimo procedūra kitoje valstybėje narėje turėjo ir tebeturi sisteminių trūkumų arba
 - b) tarptautinės apsaugos įgyvendinimas, konkrečiai užsieniečių, kuriems suteikta papildoma apsauga, gyvenimo sąlygos prašytojui papildomą apsaugą jau suteikusioje kitoje valstybėje narėje,
 - pažeidžia Pagrindinių teisių chartijos 4 straipsnį ar Europos žmogaus teisių konvencijos 3 straipsnį arba
 - neatitinka Direktyvos 2011/95/ES 20 ir paskesniuose straipsniuose nustatytų reikalavimų, bet dar nepažeidžia Pagrindinių teisių chartijos 4 straipsnio arba Europos žmogaus teisių konvencijos 3 straipsnio?
4. Jei į trečiojo klausimo b punktą būtų atsakyta teigiamai: ar tai taikytina ir tuomet, kai užsieniečiams, kuriems suteikta papildoma apsauga, neteikiamos pragyvenimą užtikrinančios paslaugos arba, palyginti su kitomis valstybėmis narėmis, jos teikiamos gerokai mažesnio masto, jei šiuo požiūriu šie asmenys netraktuojami kitaip negu šios valstybės narės piliečiai?
5. Jei į antrąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai:
 - a) Ar reglamentas „Dublinas III“ taikomas per tarptautinės apsaugos suteikimo procedūrą, kai prašymas suteikti prieglobstį buvo pateiktas prieš 2014 m. sausio 1 d., o prašymas atsiimti prieglobsčio prašytoją – tik po 2014 m. sausio 1 d. ir prašytojui prieš tai (2013 m. vasario mėn.) prašomoje valstybėje narėje buvo suteikta papildoma apsauga?
 - b) Ar iš Dublino sistemos kyla, kad – pagal nerašytą principą – atsakomybė pereina atsiimti prašytoją prašančiai valstybei narei, kai atsakinga valstybė narė, kurios to prašoma, į laiku pateiktą prašymą dėl atsiėmimo pagal Dublino sistemą atsakė neigiamai ir vietoj to nurodė tarpvalstybinę readmisijos sutartį?

(¹) 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/32/ES dėl tarptautinės apsaugos suteikimo ir panaikinimo bendros tvarkos (OL L 180, p. 60).

**2017 m. gegužės 23 d. Landgericht Berlin (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von
Medienunternehmen mbH/Google Inc.**

(Byla C-299/17)

(2017/C 309/27)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgericht Berlin

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH